

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De Transfiguratione Domini Matth. 17. Luc. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

II. De transfiguratione Domini. Matt. 17.
Luc. 9.

I. IESUS cum ad amorem crucis & martyrium suos discipulos ad
 Matt. 16. hortatus esset, subiecit: Amen dico vo-
 bis, sunt quidam de hic stantibus, qui non
 gustabunt mortem, donec videant filium
 hominis in regno suo. Et post dies sex as-
 sumpsit Petrum, & Iacobum, & Iohannem
 fratrem eius; & ducit illos in montem
 excelsum seorsim, ut oraret: Volens ni-
 mirum eos ostensione gloriæ & clari-
 tatis sui corporis efficacius excitare
 ad amorem crucis, ut si sperent similes
 aliquando secum gloriæ & felicitatis
 brauium, non detrectent similes se-
 cum ignominia & passionis confor-
 tium. Quam peculiari gratia præro-
 gatiua dignatus est Dominus hos tres
 discipulos, dum eos secum nunc in
 montem Thabor, inquam spectato-
 res suæ gloriosæ transfigurationis, as-
 sumit, quos deorsum erat quoque se-
 cum in montem Oliueti, tristitia &
 agonizantem testes futuros; dum ijs ca-
 lestis beatitudinis delicias præliban-
 das ibidem propinat, & clariorem suæ
 Trinitatis & mysteriorum passionis
 & re-

& resurrectionis cognitionem communicat! quam peculiari quoque gratia dignatur eos, quos præ tot alijs in montem perfectionis ducit, ubi abdicatis omnibus curis sæcularibus, & mundi carnisque lenocinijs per tria vota exclusis, in magna tranquillitate Deo, sibi que vacant, non raro cœlestium deliciarum micæ prægustant, & clarius fidei mysteria, diuina beneficia & attributa penetrant! O verè felices, si felicitatem suam humiligratoque animo agnoscant, & totose eius amor, à quo tam peculiariter dilecti sunt, medullitus impendant! Gratitude, amor, zelus quiduis amore Christi faciendi & patiendi.

II. *Et transfiguratus est ante eos. Et facta est dum oraret, species eius altera & resplenduit facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.* Voluit pius Iesus his discipulis suis tantam, quantam mortales oculi ferre poterant, corporis sui claritatem, etiam in vestimenta redundantem, spectandam exhibere. 1. Ut eos in fide gloriosæ resurrectionis suæ confirmaret, ad sp̄e. similis gloriæ excitaret, ad amorē desideriumque; erucis inflāmaret. 2. Ut innueret, quanti homines faceret, quorum

amore tanta gloria carnem suam toto mortalis vitæ tempore alias ei debita sponte priuasset, vt præ ijs pati & satisfacere posset. 3. Vt ostenderet quam paratus esset, similem illis gloriam, non solum promereri, olimque impertiri, sed etiam in hac vita eandem ijs prælibandam offerre. Quam inestimabilis illa fuit charitas! similem quoties etiam nunc feruidis seruis suis in diuinarum rerum contemplatione impertit, dum eorum intellectu miro diuinarum illustrationum fulgore irradiat, voluntatem celesti suauissimorum affectuum actu inflamat, tantaque nonnunquam affluentia cœlestium consolationum animam inebriat, vt in fragile etiam corpus earum vis redundet, atque in exterioribus actionibus piè perfecteque obeundis resplendat! Congratulatio de gloria Christi, gratitudo, amor, feruor deuotionis.

III. Et ecce duo viri loquebantur cum illis. Erant autem Moyses & Elias visi in Maiestate: & dicebant excessum eius, quem cœplensurus erat in Ierusalē. Quanto gaudio hi sancti Prophetæ viso Salvatore tot retro sæculis promisso exultarint! quam reuerenter eum adorarint!

quam

quàm affectuosè gratias egerint! quã-
ta compassione de instanti eius pas-
sione & morte inter se contulerint!
quanta admiratione tam mirabilè eius
excessum suspexerint! O si & tu, ani-
ma mea, excessum illum dolorum, ca-
lumniarum, cruciatuum, quos Chri-
stus amore tui toleravit; excessum
gratuiti & infiniti amoris, quo impul-
sus tanta dixit, fecit, pertulit; exces-
sum illum satisfactionum, quibus de-
bitum humani generis longè excessit;
denique excessum illum absolutissime
patientia, obedientia, humilitatis, a-
liarumque virtutum, quas tunc exer-
cuit; Si inquam excessus hos omnes
clare intuereris; quantopere ad reda-
mandum & imitandum eum accende-
reris! Admiratio, gratitudo, amor,
imitatio Christi in excessu harum vir-
tutum.

De eadem transfiguratione. ibid. III.

I. **P**etrus verò & qui cū illo erant gra-
uati erant somno. Et euigilantes, vi-
derunt maiestatem eius & duos viros, qui
stabant cum illo. Et factum est cum disce-
derent ab illo, ait Petrus ad Iesum: Præce-
ptor, bonum est nos hic esse: & faciamus tria
tabernacula, unum tibi, & unum Moysi,

Pp 7.

& u.